

Sygn. akt II Cz 917/13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

SSO Piotr Starosta

SSO Bogumił Goraj

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa A. R.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszcz w z dnia 05.08.2013 roku, sygn. akt I C 1026/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 917/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2013 roku stwierdził swą niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż pozwana w odpowiedzi na pozew podniosła zarzut braku właściwości miejscowej Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy i wniosła o przekazanie sprawy do właściwego dla swej siedziby – art. 30 kpc. Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na mocy art. 200 § 1 kpc w zw. z art. 202 kpc i art. 30 kpc orzekł jak w sentencji w/w postanowienia.

Zażalenie na to postanowienie wniosła powódka domagając się jego zmiany poprzez przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Chełmnie.

Powódka zarzuciła obrazę prawa materialnego i procesowego tj. art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych a także art. 200 § 1 kpc i 202 kpc poprzez stwierdzenie swej niewłaściwości miejscowej i przekazanie sprawy innemu sądowi rejonowemu według właściwości ogólnej pomimo wskazania przez powoda w pozwie okoliczności uzasadniających właściwość przemienną miejscową wg miejsca zamieszkania poszkodowanego.

Pozwana w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, wskazując w uzasadnieniu na to, iż to powódka była zobowiązana wskazać w pozwie innej niż ogólna właściwość.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki należało uznać za bezzasadne. Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Oczywistym jest, że pozew nie został skierowany do właściwego miejscowo Sądu Rejonowego, co przyznaje sama powódka w zażaleniu. Z uwagi na charakter niniejszej sprawy pozew mógł zostać wniesiony zgodnie z właściwością ogólną tj. według miejsca siedziby pozwanej – art. 27 kc lub według właściwości przemiennej zgodnie z przepisem art. 20 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym oraz polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych do Sądu właściwego dla miejsca zamieszkania powódki. W obu tych sytuacjach Sądem właściwym miejscowo nie jest Sąd Rejonowy w Bydgoszczy. Zgodnie z właściwością ogólną sądem właściwym miejscowo jest Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, zaś sądem właściwym według miejsca zamieszkania powódki jest Sąd Rejonowy w Chełmnie. W takim przypadku mówimy o właściwości przemiennej, w której wybór sądu, do którego zostanie wniesione powództwo zależy od strony powodowej zgodnie z art. 31 kpc. Sąd nie jest wobec tego uprawniony do dokonania wyboru sądu właściwego miejscowo za stronę powodową i tym samym rozpoznając zarzut zgłoszony w trybie art. 202 kpc przez pozwanego nie może przekazać sprawy do sądu właściwego przemiennie dokonując tym samym wyboru za powoda. To powód winien dbać o to, że pozew trafi do sądu właściwego przemiennie tym bardziej, że ma on obowiązek wskazać na okoliczności uzasadniające skierowanie sprawy do sądu innej niż ogólna właściwość. Powódka wnosząc pozew do sądu niewłaściwego miejscowo sama pozbawiła się prawa wyboru sądu właściwego przemiennie.

Skoro nie ma wątpliwości, że pozew został wniesiony do niewłaściwego miejscowo sądu to zgodnie z art. 202 kpc Sąd Rejonowy wobec wniesienia przez pozwaną zarzutu dotyczącego właściwości miejscowej miał obowiązek, rozpoznając ten zarzut, przekazać sprawę do sądu właściwego, którym zawsze jest sąd właściwości ogólnej.

Dlatego też na mocy art. 397 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 385 kpc zażalenie powódki jako niezasadne należało oddalić.

Zgodnie z art. 108 § 1 kpc sąd rozstrzyga o kosztach sądowych jedynie w orzeczeniach kończących postępowanie. Postanowienie rozstrzygające zażalenie na postanowienie dotyczące właściwości miejscowej nie należy do kategorii postanowień kończących postępowanie. Dlatego też wniosek pozwanej o przyznanie kosztów postępowania zażaleniowego pozostawiono bez rozpoznania.